

Van duizend stormen jaam, bi' door elken toer roken,
Om met vereend geweld hien dolheid eijt te jorken,
Het aardrijck daavren doot, ~~en op de golven~~ spijt,
^{Daar} zyne ontrachtre vuist zyn nevelwolk ontfleijt,
En slachting, dood, en pest, egebrek, en oorlogswoid
Door't zuchtend volck verspreid, het voorwerp van zyn roeden
Hy zetelt op zyn wolck, verheven boven't nuir.
Zijn hand omvat zyn zwaard, of bliksem met zyn juir.
De stormen stuan in't rond en wackten zyn bevelen,
Te wijl zy met hien' aams ~~daer~~ zyn vlammen' hooft haer
De halfontkildde maan met heur bekrompen lichte, ^{streekt}
Verspreid een' doofchen glans op't ~~ruud~~ schrikbaar aangek
Zoo vreeslike, zoo geducht, zoo schrikbaar t' allen tijden,
Was dappre Kriethullijn in't oogeblik van strijden.
Ne, vreeslijker dan oit. Men treedt in Lijggeveldt,
En strijdbre Trothal valt. De zegen werd beslecht! 23

De smart vervult het hart van Legos oorlogslieden:
~~De wanhoop neemt hem in. Wat doen zy? troothloos vlieden?~~
De wanhoop neemt hem in. Wat doen zy? troothloos vlieden?
Neen, grimmende en verwoed omringen zy den Vorst.
t'Heft alles t' zwaard omhoog, en dreigt zyn fiere borst,
En duizend pijlen gaen op't onverfchrokken harte
Van alle kanten, af, ter wrake van hien' smarte.
De Vorst blijft als een rots, in't hart van d' Ocean
Van't ~~land~~ ^{golf gekloft} bespookt, in al hien woeden haen.
t'Vallt alles om hem haen, het bloed bespoelt de velden.
Simora geeft een schreeuw. Nu naaden Erins helden. 24
Hien gant'che Leger stort op d' Legos ~~troothloos~~ ^{oorlog} hein,
En dappre Kriethullijn behoudt het veld van eer.
Hy keert in vollen roem. — Maar ach! verbleekt van
Zijn weigje schijnt op't gelaat zich zelve te verzaken.
Afdwijnend slaat hy t' oog, ontluisterd, naar het strand:
Het nog ontbloote zwaard hangt, bevende in zyn hand:
Zijn knien weigren zich; ter wijl men onder't treden
De krijgspeer buigen ziet, by ieder van zyn schreden.
Lijn kracht bezwijkt in't eind. Hy roept Kerill ter zij:
„Mijn Krijgroem heeft zyn perck: mijn dagen zijn voor by 25
„ (Dus

1. Dus zegthij voor mijn oog zal nooit meer morgen rijzen:
 2. Hadn't Sakroost zal mijn naam een billijke ~~oef~~ eer ^{aan} zijn.
 3. Der Barden Heldenang zal wagen van mijn moed,
 4. En prikklen door mijn' lof het jeugd'ig Heldenbloed.
 5. o Dat ik eens den dood van Krijt' billijk mocht beroven!
 6. Die Loffpraak zal mijn deugd by't Nageflacht verwerven.
 7. De roem ontcleedt hem als een' schitterend plooiggewaad,
 8. De glorie kroont zijn hoofd, en' straalt hem in mantelplaat!
 9. Ty keni den scherp' p'ijl van z'it mijne ingewandent.
 10. De jeughe dient, die te vordre van uw handent.
 11. Lig mi dus den voet eens eiks aan 's heuvels Westersij;
 12. En 't Vaderlijck' schild van Krijt' bath nesont my,
 13. Met speer en' oorlogszwaard: dat, die my mogen naderen,
 14. Als omringd van wapens zien van mijn' beroemde Hiden!

„Zoo is dan Zemoos' zoon (roeft Krijt' zuchtende' riet)
 „Gevallen! Welk een' smart! — o Zorlans' frische spruit,
 „Zoo blijft ge in 't prildt der jeugd, verlaten Medias' wouwe,
 „Geluevd tot een' provi aan ^{zich} ver'trouwbren rouwe.
 „De vrucht van uwe min, van zulke een' bederheid,
 „Vraagt, huppelende aan uw' schoot, wa' groen' zijn moeder
 „Haast zal hy 't lief gezicht naar't feelt ^{verloren} (schreit.
 „En 's Vaders oorlogszwaard zijn' wirige' vegen' troffen;
 „Dan maagt hy met een' lach, aan wien dat zwaard behoort.
 „En 't moederlijck' harte wordt tatkens meer' doorboord. —
 „Went met haar, Thomas' veet, om Dunska's hooge wallen!
 „Uw raom, uw speen, uw heil, zijn' thands in gruin' gevallen.
 „En' heldent, die met hem in 't krijgsveld' siebt' gestreent,
 „Getuigen van zijn' roem, neemt deel in ons' geweent!

„Maar, hemel! wie, wie vliegt als 't hert der woestengen
 „Den heiv'elop, om't lijke een' teedren braan te wijen. 28
 „o Kommal! ach, waar waart ge als drins' krijgheld viel?
 „Was't, dat kogermoo's zed' uw' kielen' medonkheil?
 „Was't de Zuidenwind in 't spanmend' zeil' gevallen?
 „Wy' spreden', over' stelp't van 't vijands' duisend'tallen;
 „En gy, gy hieldt' u' verr' van dit rampzalig strand! —
 „Dat niemand' dit verhalet in Morrens' beschrijft land!
 „Ach! Tingal zous' met ons' zijn' deerlijck' lot beweenen,
 „En' — heel' zijne oorlog'sphaar' zich met hem' ver't vereenen!